

ра-та, толкова позлѣ работили. Тѣхно-то благородно срѣдце ако да бяше ся полишило и похабило, то тїи бы прѣстанжли и отъ да работять тѣй злочесто. Истинность-тѣ на тїя думы доказвать ни и прѣвѣ-ты врѣмена на христіанско-то гоненіе. Найдобри-ти римски царе, на пр. Маркъ Аврелій, чловѣкъ безмѣрно съвѣстенъ и непоколебимъ, бяше найлютий гонитель на прѣвѣ-ты христіаны, а пакъ похабени-ти и развратени-ти царе като Комодъ и Хелюгабалъ, никакъ не гонили новѣ-тѣ вѣрѣ.

Еще единъ примѣръ ни подава Испанія. Ни единъ народъ не е ималъ толкова ревностни и несаможивы проповѣдници и толкова одушевены мѧченици, които были готови да си прѣжлять живота само за да побѣдятъ истина-та, кои-то тїи мыслили за потрѣбнѣ и спасителнѣ. Нѣ тая благородна ревность за вѣрѣ-тѣ и за црквѣ-тѣ станѣ причина да бѫдѫть тамъ вѣрозаконны-ты гоненія найстрашны и да настане нарочито у Испанії инквизиція. Основателю-ти на тѣихъ варварскѣ нарядѣ не бѣхъ лицемѣрци и занесены хора. Инквизиція-та, спротивъ както свидѣтелствувать вси писателю, не ся вдавала да ѿ подкупять и была праведна. Ллоренте, славный историкъ на инквизиції-тѣ, а при това и найврълый ѹ непріятель, комуто были оттворени вси тайни архыви, колкото и да залѣгалъ, не можѣ да издыри ни едно доказателство противъ нѣравственныи характеръ на инквизиторы-ты. Той осаждда тѣхнѣ-тѣ коравинѣ, нѣ пакъ не може да имъ отрече почтено-то намѣреніе. Самый Towusend, священникъ отъ Англиканско-тѣ црквѣ, — а оттова двойно пристрастенъ, — не можѣ освѣнъ да припознае че членове-ти на инкви-